

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 79.780 van 8 april 1999

A. 70.541/VIII-1117
(voorheen VI-13.428)
A. 72.662/VIII-1118
(voorheen VI-13.648)
A. 73.824/VIII-445
(voorheen VI-13.751)

In zake : **DEWAEEL** Xavier,
rue des Français 20
4920 Aywaille,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Binnenlandse Zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 28 augustus 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Xavier DEWAEEL de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 16 juli 1996 waarbij de Minister van Binnenlandse Zaken hem bij ordemaatregel gedurende vier maanden schorst (A. 70.541/VIII-1117);

Gezien het op 24 december 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Xavier DEWAEEL de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 14 november 1996 waarbij de Minister van Binnenlandse Zaken zijn schorsing bij ordemaatregel voor vier maanden verlengt (A. 72.262/VIII-1118);

Gezien het op 1 april 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Xavier DEWAEL de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 14 maart 1997 waarbij de Minister van Binnenlandse Zaken zijn schorsing bij ordemaatregel voor vier maanden verlengt (A. 73.824/VIII-445);

Gelet op arrest nr. 67.729 van 25 augustus 1997, waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen (A.73.824/VIII-445);

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 27 november 1998, waarbij de neerlegging van de dossiers en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikkingen van 10 maart 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 2 april 1999;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. GEORGE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van kapitein-jurist LACASSE, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Xavier DEWAELE, geboren op 4 juli 1975, treedt op 5 april 1994 in dienst bij de rijkswacht als leerling aan een rijkswachtschool. Op 26 september 1994 wordt hij aangesteld in de graad van brigadier.

2. Op 17 november 1994 beslist de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken hem bij ordemaatregel gedurende vier maanden te schorsen "omdat thans tegen hem een gerechtelijk onderzoek loopt wegens openbare schennis van de goede zeden en aanranding van de eerbaarheid" en omdat "de hem ten laste gelegde feiten zouden zijn gepleegd binnen de Koninklijke Rijkswachtschool tegen vrouwelijke collega's die thans, net als de betrokkene, de basisopleiding van kandidaat-onderofficier volgen".

Die maatregel wordt verlengd bij beslissingen van 18 maart, 14 juli en 14 november 1995.

3. Op 26 februari 1996 verleent de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel verzoeker de loutere opschorting van de uitspraak voor een periode van drie jaar wat de tenlastelegging van aanranding van de eerbaarheid met geweld of dreigementen en beledigingen betreft, terwijl drie mede-verdachten, hunnerzijds, verwezen worden naar de correctionele rechtbank te Brussel.

4. Op 14 maart 1996 legt de Minister van Binnenlandse Zaken verzoeker bij ordemaatregel een nieuwe schorsing op.

5. Op 18 maart 1996 zendt de Commandant van de school voor onderofficieren van de rijkswacht aan de rijkswachtcommandant een voorstel over "tot ontneming van de hoedanigheid van kandidaat-onderofficier wegens verlies van morele hoedanigheden". Verzoeker stelt tegen dat voorstel beroep in bij de Commissie van beroep betreffende de morele hoedanigheden van de kandidaten voor toelating tot de rijkswacht en van de leerlingen van de rijkswachtscholen.

6. Op 16 juli 1996 legt de Minister van Binnenlandse Zaken verzoeker bij ordemaatregel een nieuwe schorsing op. Dat is de handeling die bestreden wordt bij het eerste beroep (A. 70.541/VIII-1117). Die beslissing is als volgt gemotiveerd :

" Net als de hiërarchische meerderen van Xavier DEWAELE, die als brigadier is aangesteld, en de rijkswachtcommandant, ben ik van mening dat de aanwezigheid van betrokkene bij de rijkswacht onverenigbaar blijkt met het belang van de dienst, gelet op de zware feiten die hem ten laste worden gelegd, waarvan de waarachtigheid vastgesteld is bij de beschikking d.d. 26 februari 1996 van de raadkamer, alsook gelet op de procedure tot ontneming van de hoedanigheid van kandidaat-onderofficier wegens verlies van morele hoedanigheden die tegen hem is ingesteld, een procedure die, als ze haar beslag krijgt, vergelijkbaar is met een ontslag van ambtswege voor een lid van het operationeel korps.

In afwachting van het advies van de Commissie van beroep inzake morele hoedanigheden, waarna ik mijn eindbeslissing in de voormelde procedure zal treffen, leg ik aangesteld brigadier DEWAELE bijgevolg, met toepassing van de bepalingen vermeld onder 1. hiervoren, bij ordemaatregel een schorsing van vier maanden op."

7. Op 11 september 1996 adviseert de Commissie van beroep inzake morele hoedanigheden dat verzoeker "niet de morele hoedanigheden bezit die

noodzakelijk zijn voor de staat van personeelslid van de rijkswacht.".

8. Op 14 november 1996 legt de Minister van Binnenlandse Zaken verzoeker bij ordemaatregel een nieuwe schorsing op. Dat is de handeling die bestreden wordt bij het tweede beroep (A.72.262/VIII-1118); tot die schorsing wordt besloten "in afwachting van het advies van de Commissie van beroep inzake morele hoedanigheden, waarna ik mijn eindbeslissing in de voormelde procedure zal treffen".

9. Op 19 november 1996 spreekt de correctionele rechtbank te Brussel de 3 andere medeverdachten vrij, die ervan beschuldigd waren als mededaders of medeplichtigen dezelfde strafbare feiten te hebben begaan als die welke ten laste van verzoeker waren gelegd.

10. Op 28 februari 1997 beslist de Minister van Binnenlandse Zaken zijn eindbeslissing over het voorstel tot ontneming van de hoedanigheid van onderofficier van de rijkswacht wegens verlies van morele hoedanigheden uit te stellen totdat de procedure die tegen de andere betrokken leerlingen was ingesteld haar beslag heeft gekregen. In afwachting daarvan spreekt de minister op 14 maart 1997 ten aanzien van verzoeker een verlenging met vier maanden uit van diens schorsing bij ordemaatregel. Dat is de handeling waartegen het derde beroep is gericht (A. 73.824/VIII-445). De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van die beslissing is afgewezen bij arrest nr. 67.729 van 25 augustus 1997, wegens de ontstentenis van het vereiste gevaar voor een nadeel.

11. Op 3 juli 1997 dient verzoeker een aanvraag tot intrekking van de hoedanigheid van leerling

- lager onderofficier in. Die aanvraag wordt op 14 juli 1997 ingewilligd door de rijkswachtcommandant. Bij die gelegenheid wordt het volgende gesteld : "Gelet op de procedure tot intrekking van de hoedanigheid van kandidaat-onderofficier wegens verlies van morele hoedanigheden die tegen de betrokkene is ingesteld. Overwegende dat zijn wijze van dienen niet als bevredigend kan worden beschouwd. Overwegende, bijgevolg, dat aangesteld brigadier DEWAELE overeenkomstig artikel 2, 2°, van het hiervoren, in de eerste verwijzing, vermelde koninklijk besluit, voortaan niet meer tot een opleidingscyclus mag worden toegelaten.". Van deze beslissing is op 17 juli 1997 aan verzoeker kennis gegeven; hij heeft de nietigverklaring daarvan niet gevorderd.

Overwegende dat de drie bestreden handelingen nauw verband houden met elkaar en dat tegen die beslissingen dezelfde middelen worden aangevoerd; dat de zaken in het belang van een goede rechtsbedeling samengevoegd dienen te worden;

Overwegende dat verzoeker van mening is dat hij nog steeds moreel en financieel belang heeft bij zijn drie beroepen, hoewel de intrekking van de hoedanigheid van lager onderofficier die hem op zijn verzoek is verleend en de beslissing om hem niet meer tot een opleidingscyclus toe te laten definitief zijn geworden;

Overwegende dat de vrijwillige dienstverlating van verzoeker wellicht verband houdt met het feit dat tegen verzoeker een procedure tot ontneming van de hoedanigheid van onderofficier wegens verlies van morele hoedanigheden was ingezet; dat de omstandigheid dat die procedure was ingezet de reden is die door de verwerende partij wordt opgegeven voor de schorsingen

bij ordemaatregel waartegen de beroepen zijn gericht; dat zulks echter niet wegneemt dat verzoeker, door zijn vrijwillige dienstverlating, een einde heeft gemaakt aan de procedure tot ontneming van de hoedanigheid van onderofficier en dat hij heeft ingestemd met de beslissing om hem niet meer tot een opleidingscyclus toe te laten; dat het verlies van elke band met de rijkswacht een herstel van de loopbaan na een eventuele vernietiging van de bestreden handelingen onmogelijk maakt, behalve op geldelijk gebied; dat de schorsing bij ordemaatregel er immers toe leidt dat de wedde met een kwart wordt verminderd; dat de vaststelling dat de bestreden handelingen onwettig zijn verzoeker in staat zou stellen het hem onthouden gedeelte van zijn wedde te recupereren;

Overwegende dat verzoeker in elk van zijn beroepen een middel ontleent aan schending van artikel 29 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht; dat hij inzonderheid uiteenzet dat de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel haar beschikking had getroffen meer dan vier maanden voordat de verwerende partij tot de schorsing bij ordemaatregel heeft besloten, terwijl de bepaling waarnaar in het middel wordt verwezen, voorschrijft : "Wanneer echter een strafvordering wordt ingesteld wegens de feiten die de schorsing motiveren, dan mag die tijdens de duur van de strafprocedure door de Minister van Binnenlandse Zaken worden verlengd zonder dat zij de vier maanden na het einde van de strafvordering mag overschrijden";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zij voor de schorsing van verzoeker bij ordemaatregel niet heeft gesteund op de omstandigheid dat een strafvordering was ingesteld maar op de

omstandigheid dat tegen verzoeker een procedure van tuchtrechtelijke aard liep; dat zij uiteenzet dat de feiten die verzoeker ten laste gelegd waren van dien aard zijn dat ze tot tuchtrechtelijke vervolging en tot een tuchtstraf kunnen leiden of tot een beslissing waarbij wordt vastgesteld dat de betrokkene niet meer de morele hoedanigheden bezit waarover een kandidaat-rijkswachter dient te beschikken; dat zij uitlegt dat hoewel aan een leerling van de rijkswachtschool geen tuchtstraf kan worden opgelegd in de zin van artikel 24/13 van de voormelde wet van 27 december 1973 aangezien die leerling niet de hoedanigheid van lid van het beroepspersoneel bezit, die leerling niettemin hoogstaande morele hoedanigheden dient te bezitten en de procedure tot vaststelling van het verlies van die hoedanigheden gelijk staat met een tuchtprocedure, zodat de schorsing bij ordemaatregel, waartoe besloten kan worden wanneer een tuchtprocedure is ingesteld, ook toegepast moet kunnen worden wanneer bij de Minister van Binnenlandse Zaken een voorstel tot vaststelling van het verlies van de morele hoedanigheden is ingediend, opdat tussen de leden van het beroepspersoneel en de leerlingen aan de rijkswachtschool geen verschil in behandeling ontstaat;

Overwegende dat artikel 29, eerste en tweede lid, van de voormelde wet van 27 december 1973 als volgt luidt :

" De Minister van Binnenlandse Zaken kan het personeelslid tegen wie een tuchtprocedure of een gerechtelijke informatie loopt en wiens aanwezigheid bij de rijkswacht onverenigbaar is met het belang van de dienst, bij ordemaatregel voor ten hoogste vier maanden schorsen.

De schorsing mag verlengd worden door de Minister van Binnenlandse Zaken zonder dat haar duur een jaar mag overschrijden. Wanneer echter een strafvordering wordt ingesteld wegens de feiten die de schorsing motiveren, dan mag die tijdens de duur van de strafprocedure door de Minister van Binnenlandse Zaken worden verlengd zonder dat zij de

vier maanden na het einde van de strafvordering mag overschrijden.";

dat artikel 24/13, § 1, tweede lid, van dezelfde wet bepaalt dat de in die bepaling vermelde straffen alleen aan de leden van het beroepspersoneel van de rijkswacht kunnen worden opgelegd;

Overwegende dat de ontneming van de hoedanigheid van kandidaat wegens verlies van de morele hoedanigheden, ook al steunt ze op feiten die voor de leden van het beroepspersoneel tot het instellen van een tuchtprocedure zouden kunnen leiden, alleen een vaststelling, doch geen tuchtstraf vormt; dat het instellen van de procedure tot ontneming van de hoedanigheid van kandidaat-onderofficier niet kan worden gelijkgesteld met het instellen van een tuchtprocedure en dat de procedures trouwens verschillen; dat de schorsing bij ordemaatregel, bij ontstentenis van een uitdrukkelijke bepaling in die zin, niet bij wijze van analogie kan worden gehanteerd voor een leerling aan een rijkswachtschool ten aanzien van wie een voorstel tot ontneming van de hoedanigheid van kandidaat wegens verlies van de morele hoedanigheden is ingediend; dat een leerling aan een rijkswachtschool niet bij ordemaatregel kan worden geschorst ingeval tegen hem een strafrechtelijke procedure is aangespannen; dat de verwerende partij niet bevoegd is een situatie te verhelpen die zij beschouwt als een verschillende behandeling voor het beroepspersoneel, enerzijds, en de leerlingen aan de rijkswachtscholen, anderzijds, aangezien dat verschil in behandeling overduidelijk voortvloeit uit de bewoordingen zelf van de wet;

Overwegende dat hoe dan ook omtrent de feiten die ten grondslag liggen aan het instellen van de procedure tot ontneming van de hoedanigheid van kandidaat wegens verlies van de morele hoedanigheden en,

bijgevolg, van de schorsing bij ordemaatregel, een strafrechtelijke procedure ten laste van verzoeker is gevoerd die afgesloten is door de beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel waarbij betrokkene opschorting van de uitspraak is verleend; dat in de eerste bestreden handeling van die procedure melding wordt gemaakt bij wege van de vaststelling dat "de waarachtigheid van die feiten (daarbij) vastgesteld is"; dat die handeling, die op 14 november 1996 is gesteld, meer dan 4 maanden later komt dan de voormelde beschikking; dat het middel gegrond is wat de eerste bestreden handeling betreft; dat dit middel bijgevolg eveneens gegrond is wat betreft de twee overige bestreden handelingen, die het vervolg van de eerste handeling vormen;

Overwegende dat er geen grond bestaat om een onderzoek te wijden aan de overige middelen, die, gesteld dat ze gegrond zijn, niet tot een ruimere nietigverklaring zouden leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken met de nummers A. 70.541/VIII-1117, A 72.662/VIII-1118 en A. 73.824/VIII-445 worden samengevoegd.

Artikel 2.

Vernietigd worden :

- de beslissing d.d. 16 juli 1996 waarbij de Minister van Binnenlandse Zaken Xavier DEWAELE bij ordemaatregel gedurende vier maanden schorst (A. 70.541/VIII-1117);
- de beslissing d.d. 14 november 1996 waarbij de Minister van Binnenlandse Zaken de schorsing van Xavier DEWAELE bij ordemaatregel voor vier maanden verlengt (A. 72.262/VIII-1118);
- de beslissing d.d. 14 maart 1997 waarbij de Minister van Binnenlandse Zaken de schorsing van Xavier DEWAELE bij ordemaatregel voor vier maanden verlengt (A. 73.824/VIII-445).

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 22.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op acht april 1900 negenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.